

Ελληνικά – Griechisch

Schloß Schönbrunn

Οι μεγαλοπρεπείς χώροι του πρώτου ορόφου

Οι Αψβούργοι είχαν σ’ αυτή τη θέση ήδη το 17ο αιώνα ένα μικρό παλάτι, ως τόπο αναψυχής, το οποίο καταστράφηκε το 1683 κατά τη διάρκεια της δεύτερης τούρκικης πολιορκίας. Μετά τη νίκη κατά των Οθωμανών ο αυτοκράτορας Λεοπόλδος Α΄ ανέθεσε στον αρχιτέκτονα του ρυθμού μπαρόκ Φίσεερ φον Έρλαχ να κτίσει ένα κυνηγετικό παλάτι. Μισό αιώνα αργότερα η Μαρία Θηρεσία έδωσε εντολή να αναμορφωθεί το Σαίνμπρουν ως επίσημη θερινή της διαμονή απ’ τον αρχιτέκτονα Νικόλαο Πακάσσι στο ρυθμό του ροκοκό. Εδώ περνούσε τους θερινούς μήνες με την αυλή της, που αριθμούσε πάνω από 500 άτομα. Η αυτοκρατορική οικογένεια συνέβαλε προσωπικά επίσης στη διακόσμηση και επίπλωση των χώρων, με αποτέλεσμα η ιστορία του παλατιού να μένει μέχρι σήμερα ζωντανή και να διηγείται για την οικιακή κουλτούρα και την καθημερινότητα των Αψβούργων.

Και οι απόγονοι της Μαρίας Θηρεσίας άφησαν ίχνη, προ πάντων ο τρισέγγονός της, αυτοκράτορας Φραγκίσκος Ιωσήφ, ο οποίος γεννήθηκε στο Σαίνμπρουν και πέθανε εδώ το 1916 μετά από 68χρονη διακυβέρνηση. Εάν έχετε φθάσει στον πρώτο όροφο, πηγαίνετε δεξιά στο λεγόμενο Φίσεγκρέτς-δωμάτιο. Από το παράθυρο στην αριστερή πλευρά βλέπετε την μεγάλη αυτοκρατορική αυλή που ανήκει στο παιδικό μουσείο, στο οποίο οι επισκέπτες πληροφορούνται πολλά για την καθημερινή ζωή στην αυτοκρατορική αυλή και μπορούν να δοκιμάσουν επίσης ορισμένα πράγματα. Απ’ την ανοιχτή πόρτα ρίχνετε μια ματιά στο δωμάτιο του υπασπιστή. Το κύριο έργο του υπασπιστή συνίστατο στο να παρέχει αμέσως στον αυτοκράτορα στρατιωτικές πληροφορίες. Έτσι εξηγείται, μάλλον, η τοποθέτησή του πολύ κοντά στο μονάρχη.

Δωμάτιο της φρουράς

Σ’ αυτόν το χώρο είχε εγκατασταθεί η προσωπική φρουρά του αυτοκράτορα Φραγκίσκου Ιωσήφ, η οποία φρουρούσε την είσοδο στο διαμέρισμα του αυτοκράτορα. Δεξιά σας βλέπετε μια θερμάστρα από κεραμικό υλικό, η οποία τροφοδοτείτο αρχικά με ξύλα -όπως όλες οι άλλες στο παλάτι- από ένα διάδρομο πίσω απ’ τους χώρους, για να μην ενοχλείται η αυτοκρατορική οικογένεια και να μην λερώνονται οι μεγαλοπρεπείς χώροι. Τον 19ο αιώνα εγκαταστάθηκε μια θέρμανση με ζεστό αέρα, η οποία δεν λειτουργεί πλέον απ’ το 1922.

Δωμάτιο του μπιλιάρδου

Ο χώρος αυτός χρησίμευε ως αίθουσα αναμονής πριν τις ακρόασεις απ’ τον Φραγκίσκο Ιωσήφ, ο οποίος δεχόταν σε ακρόαση δύο φορές τη βδομάδα. Το μπιλιάρδο που ανήκε ήδη στον παππού του Φραγκίσκου Ιωσήφ, στον αυτοκράτορα Φραγκίσκο Β΄ / Α΄, βοηθούσε τους στρατιωτικούς να περνούν την ώρα τους. Στους τοίχους βλέπουμε τρεις μεγάλους πίνακες. Ο μεσαίος παριστάνει την πρώτη απονομή παρασήμου του Τάγματος της Μαρίας Θηρεσίας το έτος 1758. Το τάγμα αυτό, που ίδρυσε η Μαρία Θηρεσία, ήταν το πρώτο τάγμα επιβράβευσης ανδραγαθιών υπέρ της μοναρχίας και ανήκε στις πιο υψηλές διακρίσεις του αυτοκρατορικού οίκου. Οι πίνακες αριστερά και δεξιά θυμίζουν τον εορτασμό της εκατονταετηρίδας απ’ την ίδρυσή του. Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ παρέθεσε τότε ένα μεγαλοπρεπές γεύμα στη μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων του παλατιού και δεξιώθηκε στο πάρκο του παλατιού.

Δωμάτιο του καρυδόξυλου

Η πολύτιμη επένδυση των τοίχων με σανίδες από ξύλο καρυδιάς, η οποία με τα επιχρυσωμένα διακοσμητικά στολίδια και τις κονσόλες ανήκει ακόμη στην αυθεντική ροκοκό διακόσμηση απ’ την εποχή της Μαρίας Θηρεσίας, έδωσε στο δωμάτιο το όνομά του. Οι πολυέλαιοι χρονολογούνται απ’ το 19ο αιώνα. Εδώ λοιπόν υποδεχόταν ο Φραγκίσκος Ιωσήφ τους αιτούντες ακρόαση. Ερχόταν κάποιος στον αυτοκράτορα για να εκφράσει τις ευχαριστίες του για μια διάκριση, να διατυπώσει μια παράκληση ή για να συστηθεί, όταν είχε λάβει μια δημόσια θέση. Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ δεχόταν σ’ ένα πρωινό μέχρι εκατό άτομα. Ήταν φημισμένος για την έξοχή του μνήμη. Δεν λησμονούσε ποτέ ένα όνομα ή πρόσωπο που είχε δει μια φορά. Οι ακρόασεις, που τερμάτιζε ο αυτοκράτορας με ένα ελαφρύ νεύμα, διαρκούσαν κατά κανόνα λίγα λεπτά.

Γραφείο του Φραγκίσκου Ιωσήφ

Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ ανέβηκε στον αυστριακό θρόνο ήδη στα 18 του χρόνια. Διεκπεραίωνε καθημερινά τεράστιο πρόγραμμα εργασίας. Η εργάσιμη μέρα άρχιζε πριν τις 5 η ώρα το πρωί. Περνούσε όλη τη μέρα στο γραφείο του, που μπορείτε να δείτε στη δεξιά πλευρά. Εδώ μελετούσε φακέλους με έγγραφα κι άφηνε να του σερβίρουν το πρόγευμα και το γεύμα. Έτσι κυλούσε η καθημερινή ζωή του πρώτου υπαλλήλου της χώρας, κατ’ εξοχήν σ’ αυτό το γραφείο. Ο αυτοκράτορας δεν έδινε καθόλου σημασία στη μεγαλοπρεπή διακόσμηση των ιδιωτικών του χώρων. Αρκούνταν με ιδιωτικούς πίνακες, φωτογραφίες της οικογένειάς του και με δώρα των παιδιών και εγγονών του. Μια απ’ τις δυο μεγάλες προσωπογραφίες παρουσιάζει τον Φραγκίσκο Ιωσήφ σε ηλικία 33 ετών, η άλλη απεικονίζει την σύζυγό του Ελισάβετ, την αυτοκράτειρα που έγινε μύθος με το χαιδέυτικό Σίσυ.

Υπνοδωμάτιο του Φραγκίσκου Ιωσήφ

Χώρος 5
Στο υπνοδωμάτιο άρχιζε η καθημερινή ρουτίνα του αυτοκράτορα, η οποία εξελισσόταν σύμφωνα με ένα ακριβώς καθορισμένο χρονοδιάγραμμα. Σηκωνόταν ήδη στις 4 η ώρα κι έκανε την πρωινή του τουαλέτα με κρύο νερό, προτού να εκτελέσει – ως αυστηρά πιστός καθολικός – την πρωινή του προσευχή σε ένα προσευχητήριο (έπιπλο), που μπορείτε να δείτε αριστερά απ’ το κρεβάτι. Το σιδερένιο κρεβάτι δείχνει εντυπωσιακά το απλό και σπαρτιατικό στυλ ζωής του αυστριακού αυτοκράτορα. Σ’ αυτό το κρεβάτι πέθανε ο Φραγκίσκος Ιωσήφ 86ετής μετά από 68χρονη διακυβέρνηση το έτος 1916, στα μέσα των ταραχών του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου. Ο πίνακας στο καβαletό δείχνει τον αυτοκράτορα στη νεκρική κλίνη. Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ είχε δεχθεί στην πορεία της μακράς του ζωής πολλά χτυπήματα απ’ τη μοίρα. Η πρωτότοκη κόρη του Σοφία πέθανε δύο χρονών, ο αδελφός του Μαξιμιλιανός εκτελέστηκε ως αυτοκράτορας του Μεξικού απ’ τους επαναστάτες, κατόπιν ακολούθησε η τραγική αυτοκτονία του μοναχογιού του Ροδόλφου και η δολοφονία της συζύγου του Ελισάβετ από έναν ιταλό αναρχικό.

Στην έξοδο αυτού του δωματίου βρίσκεται αριστερά μετά την πόρτα το αυτοκρατορικό αποχωρητήριο. Είναι αγγλικού τύπου και εγκαταστάθηκε το 1899 για το Φραγκίσκο Ιωσήφ.

Τα επόμενα τρία μικρά δωμάτια ανήκαν στο διαμέρισμα της αυτοκράτειρας Ελισάβετ. Στο Δωματιάκι της Σκάλας, που χρησιμοποιούσε ως γραφείο, έγραφε πολυάριθμες επιστολές, σημειώσεις στα ημερολόγια της και ποιήματα. Από εδώ οδηγούσε μια γυριστή σκάλα, η οποία απομακρύνθηκε μετά το τέλος της μοναρχίας, στα ιδιωτικά δώματα της αυτοκράτειρας στο ισόγειο. Το Δωμάτιο Καλλωπισμού ήταν αφιερωμένο στον ευπρεπισμό της αυτοκράτειρας. Η Ελισάβετ θεωρείτο ως μια απ’ τις ωραιότερες γυναίκες της εποχής της, πράγμα που της ήταν συνειδητό. Καλλωπισμός και γυμναστική για τη διατήρηση της λεπτής σιλουέτας καθόριζαν το καθημερινό της πρόγραμμα. Η περιποίηση των επιβλητικών μαλλιών της, που φθάναν μέχρι το έδαφος, απαιτούσε μερικές ώρες κάθε μέρα.

Παρακαλώ, διασχίστε τώρα αυτό το δωμάτιο και φθάνετε στο χώρο 9, στο κοινό υπνοδωμάτιο Φραγκίσκου Ιωσήφ και Ελισάβετ.

Κοινό υπνοδωμάτιο

Χώρος 9
Το έτος 1854 παντρεύτηκε ο Φραγκίσκος Ιωσήφ την εξαδελφή του Ελισάβετ, η οποία ήταν τότε μόλις 16 ετών. Ο χώρος αυτός επιπλώθηκε με την ευκαιρία των γάμων τους ως κοινό υπνοδωμάτιο. Ο Φραγκίσκος Ιωσήφ λάτρευε τη γυναίκα του καθ’ όλη τη διάρκεια της ζωής του. Το αν η συμπάθειά του εύρισκε ανταπόδοση στον ίδιο βαθμό, πρέπει να το αφήσουμε ανεξέταστο. Η Ελισάβετ απέρριψε απ’ την αρχή την ανιαρή ζωή της αυλής και εξελίχθηκε με τα χρόνια σε μια γυναίκα με αυτοπεποίθηση. Έκανε μια ανεξάρτητη ζωή με μακρινά ταξίδια και τη συναντούσε κανείς μόνο σπάνια στη Βιέννη. Το Σεπτέμβριο του 1898 η αυτοκράτειρα δολοφονήθηκε σε ηλικία 61 ετών στη Γενεύη απ’ τον ιταλό αναρχικό Λουιτζί Λουκένι με μια λίμα τριγωνικής διατομής.

Σαλόνι της αυτοκράτειρας

Χώρος 10
Την ατμόσφαιρα στο σαλόνι υποδοχής της Ελισάβετ καθορίζει η λευκόχρυση ξύλινη επένδυση των τοίχων, οι ανοιχτόχρωμες μεταξωτές ταπεσαρίες και τα μεγαλοπρεπή έπιπλα στο ρυθμό του νεο-ροκοκό. Το ρολόι μπροστά απ’ τον καθρέφτη είναι εξοπλισμένο πίσω με μια ανεστραμμένη πλάκα ρολογιού, ώστε να διαβάζετε η ώρα και στο καθρέπτισμα. Αξίζουν την ιδιαίτερη προσοχή σας οι προσωπογραφίες με παστέλ του 18ου αιώνα. Απεικονίζουν παιδιά της Μαρίας Θηρεσίας και προέρχονται από ονομαστούς καλλιτέχνες, μεταξύ άλλων κι απ’ το ζωγράφο Λιοτάρ

από τη Γενεύη, τον οποίο εκτιμούσε ιδιαίτερα η Μαρία Θηρεσία. Ο πίνακας αριστερά απ’ το τζάκι δείχνει την πιο νεότερη κόρη της Μαρίας Θηρεσίας, την Μαρία Αντουανέτα με στολή κυνηγίου. Το 1770 παντρεύτηκε δεκαπεντάχρονη τον κατοπινό γάλλο βασιλιά Λουδοβίκο ΙΣΤ΄, για να τερματίσει την παλιά αντιπαλότητα μεταξύ Βουρβόνων και Αψβούργων. Εκτελέστηκε το 1793 στην πορεία της Γαλλικής Επανάστασης.

Δωμάτιο της Μαρίας Αντουανέτας

Χώρος 11
Ο χώρος αυτός χρησίμευε ως οικογενειακή τραπεζαρία. Τα οικογενειακά γεύματα και δείπνα ακολουθούσαν την αυστηρή εθιμοτυπία της αυλής. Το τραπέζι ήταν πάντα εορταστικά στολισμένο. Στο μέσον στέκονταν επιχρυσωμένα επιτραπέζια διακοσμητικά αντικείμενα, στολισμένα με λουλούδια, φρούτα και σοκολατάκια. Σε επίσημα γεύματα και δείπνα σερβίρονταν γαλλικά εδέσματα, σε οικογενειακά τραπέζια προτιμούσε ο Φραγκίσκος Ιωσήφ φαγητά της βιεννέζικης κουζίνας, όπως βιεννέζικο σνίτσελ, γκούλας με βεδοινό κρέας, τάφελσπιτς και τα περίφημα κάϊζερ-σμάρεν. Για να μπορούν να σερβίρονται τα φαγητά πάντα φρέσκα και ζεστά, μεταφέρονταν απ’ την πτέρυγα της αυλικής κουζίνας στα εκάστοτε διαμερίσματα σε ειδικά θερμαντικά κιβώτια και διατηρούνταν ζεστά σε έναν γειτονικό χώρο με θερμαντικές συσκευές που λειτουργούσαν με κάρβουνο, αργότερα με αέριο. Ο αυτοκράτορας έτρωγε στο μέσον του τραπέσιου, απέναντί του, εάν ήταν παρούσα, η αυτοκράτειρα. Επειδή η Ελισάβετ έκανε συχνά αυστηρή δίαιτα για να διατηρήσει τη λεπτή της σιλουέτα, μόνο σπάνια συμμετείχε στο κοινό φαγητό. Οικογενειακά δείπνα άρχιζαν τις περισσότερες φορές στις 6 η ώρα το βράδυ και απαρτιζόνταν από 3 έως 6 πιάτα. Το σερβίτσιο στο τραπέζι αυτό, που έχει στρωθεί πιστά προς το πρότυπο, είναι δανεισμένο απ’ την πρώην Αυλική Συλλογή Επιτραπέζιων Σκευών του ανακτόρου Χόφμπουργκ της Βιέννης. Εκεί εκτίθεται σήμερα πλήθος πολύτιμων αντικειμένων από πορσελάνη και ασήμι του αυτοκρατορικού νοικοκυριού. Μπορείτε να δείτε εκεί εκτός απ’ τα προσωπικά σερβίτσια της αυτοκράτειρας Ελισάβετ και τα χρυσά επιτραπέζια σκεύη της Μαρίας Θηρεσίας και πολλά άλλα εντυπωσιακά αντικείμενα.

Παιδικό δωμάτιο

Χώρος 12
Το παιδικό δωμάτιο είναι διακοσμημένο με προσωπογραφίες των θυγατέρων της Μαρίας Θηρεσίας. Οι περισσότερες απ’ τις έντεκα κόρες της παντρεύτηκαν ήδη σε νεαρή ηλικία για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας. Αριστερά βλέπετε, αμέσως δίπλα στην πόρτα, το πορτραίτο της Μαρίας Χριστίνας, της αγαπημένης κόρης της Μαρίας Θηρεσίας. Ήταν η μόνη που της επιτράπηκε να συνάψει γάμο από έρωτα, μάλιστα δε με τον Άλμπερτ της Σαξωνίας-Τέσσεν, τον ιδρυτή της Άλμπερτίνας. Εδώ μπορείτε να δείτε ένα λουτρό, που εγκαταστάθηκε το 1917 για την τελευταία αυτοκράτειρα Τσίτα απ’ τον οίκο των Αψβούργων. Πριν απ’ την έξοδο στον επόμενο χώρο μπορείτε να ρίξετε ακόμη μια ματιά στο Δωματιάκι Προγεύματος. Τα εργόχειρα στα μενταγιόν, που κοσμούν τους τοίχους, κατασκευάστηκαν ιδιοχειρώς απ’ την Ελισάβετ Χριστίνα, τη μητέρα της Μαρίας Θηρεσίας.

Κίτρινο σαλόνι

Με το κίτρινο σαλόνι αρχίζουν τα διαμερίσματα που βρίσκονται στην πλευρά των κήπων του παλατιού. Αξιοπαρατήρητα είναι εδώ τα παστέλ του ζωγράφου Λιοτάρ απ’ τη Γενεύη που απεικονίζουν με εξαιρετικά ρεαλιστικό τρόπο παιδιά αστών. Βρίσκονται σε ισχυρή αντίθεση με τις τυπικές αυλικές προσωπογραφίες των παιδιών της Μαρίας Θηρεσίας, όπως μπορείτε να τις δείτε στο επόμενο δωμάτιο. Εκεί βρίσκεται και ένα πορτραίτο της Μαρίας Θηρεσίας, ως Βασιλίσσας της Ουγγαρίας, του ζωγράφου της αυλής Μάρτιν βαν Μάιτενς.

Αίθουσα των κατόπτρων

Χώρος 16
Η αίθουσα των κατόπτρων χρησίμευε στη Μαρία Θηρεσία για γιορτές σε στενό οικογενειακό περιβάλλον, μεταξύ άλλων για μικρές συναυλίες. Το 1762 σ’ αυτό το χώρο έλαβε χώρα μπροστά Αμην αυτοκράτειρα, η πρώτη συναυλία του μόλις εξαετή Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ. Μετά το παίξιμο, έτσι έγραψε ο περήφανος πατέρας: «πήδηξε ο Βόλφφερλ στην αγκαλιά της Μεγαλειότητας, την έπιασε απ’ το λαιμό και τη φίλησε δυνατά».

Δωμάτια Ρόζα

Χώρος 17,18,19
Το δωμάτιο αυτό όπως και τα επόμενα δύο έχουν πάρει το όνομά τους απ’ τον Ιωσήφ Ρόζα, το ζωγράφο των τοπιογραφιών. Η πρώτη τοπιογραφία, αμέσως αριστερά δίπλα στην πόρτα, δείχνει το ερείπιο του πύργου Χάμπιχτσμπουργκ στο Άαργκαου της

Ελβετίας, την προγονική έδρα των Αψβούργων. Εδώ βλέπετε το πορτρέτο του αυτοκράτορα Φραγκίσκου Α΄ Στεφάνου. Εξελέγη και εστέφθη το 1754 στη Φρανκφούρτη σε αυτοκράτορα της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας χάρη στην πολιτική ικανότητα της συζύγου του Μαρίας Θηρεσίας. Η Μαρία Θηρεσία κυβερνούσε τις εκ κληρονομίας προερχόμενες αψβουργικές χώρες, ενώ ο Φραγκίσκος Στέφανος εκτός των υποχρεώσεων του ως αυτοκράτορας είχε αφιερωθεί προπάντων στις φυσικές επιστήμες και τα οικονομικά. Ο πίνακας τον παρουσιάζει με πράγματα και συλλεκτικά αντικείμενα που διαφωτίζουν τα καλλιτεχνικά, ιστορικά και επιστημονικά του ενδιαφέροντα πάνω στις φυσικές επιστήμες.

Μεγάλη και μικρή αίθουσα δεξιώσεων

Χώρος 21,22
Η μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων στο κέντρο του παλατιού χρησιμοποιήθηκε απ’ την αυτοκρατορική οικογένεια για χορούς, δεξιώσεις και επίσημες συνεστιάσεις. Με μήκος άνω των 40 μέτρων και πλάτος σχεδόν 10 μέτρων η μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων αποτελούσε το ιδανικό πλαίσιο για αυλικές εκδηλώσεις. Εξωραϊσμένη με κρυστάλλινους καθρέφτες, διακοσμηθείς από επιχρυσωμένο γύψο και τις νωπογραφίες της οροφής συγκροτεί ένα συνολικό έργο τέχνης της εποχής του ροκοκό. Οι νωπογραφίες, μια εξύμνηση της κυριαρχίας της Μαρίας Θηρεσίας, προέρχονται απ’ τον ιταλό ζωγράφο Γκερεγκόριο Γκουλιέλμι. Στη μεσαία νωπογραφία ο Φραγκίσκος Στέφανος και η Μαρία Θηρεσία θρονιάζονται, περιβαλλόμενοι απ’ τις προσωποποιημένες αρετές του ηγεμόνα, καθώς και από αλληγορίες των χωρών του στέμματος της μοναρχίας. Οι δύο μεγάλοι ξυλόγλυπτοι και επιχρυσωμένοι πολυέλαιοι ήταν εφοδιασμένοι, ο καθένας με 70 κεριά, προτού να ηλεκτροδοτηθεί το παλάτι το 1901. Απ’ το τέλος της μοναρχίας η μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων χρησιμοποιεί και για διοργανώσεις συναυλιών. Το έτος 1961 πραγματοποιήθηκε εδώ και η θρυλική συνάντηση των προέδρων Κένεντυ και Χρουστσόφ. Η γειτονική Μικρή Αίθουσα Δεξιώσεων βρίσκεται στην πλευρά των κήπων του παλατιού. Χρησιμοποιείτο για ονομαστικές γιορτές και γεννέθλια σε οικογενειακό περιβάλλον και προσφέρει μια θαυμάσια άποψη του πάρκου του ανακτόρου και της Αψίδα Θριάμβου (Gloriette), που κατασκευάστηκε στην εποχή της Μαρίας Θηρεσίας. Κατά την τελευταία συντήρηση η Μικρή Αίθουσα Δεξιώσεων έλαβε πάλι την με γυαλιστερό άσπρο λούστρο αρχική της μορφή του 19ου αιώνα.

Οβάλ και κυκλικό κινέζικο δωματιάκι

Χώρος 23, 24
Σε κάθε μια απ’ τις δυο πλευρές της μικρής αίθουσας δεξιώσεων βλέπετε ένα κινέζικο δωματιάκι: αριστερά το οβάλ, δεξιά το κυκλικό. Η Μαρία Θηρεσία έτρεφε μεγάλη αδυναμία στην κινέζικη και γαπωνέζικη τέχνη, που ήταν τότε πολύ της μόδας. Στα δυο δωματιάκια έχουν ενταχθεί στη λευκή ξύλινη επένδυση των τοίχων πολύτιμοι κινέζικοι πίνακες με λάκα. Απ’ τις επιχρυσωμένες κορνίζες τους ξεφυτρώνουν μικρές κονσόλες, πάνω στις οποίες στέκονται κυανόλευκες πορσελάνες. Αξιοπρόσχετα είναι εδώ επίσης τα παρκέ για την περίτεχνη ενθετική τους διακόσμηση. Τα δυο δωματιάκια χρησίμευαν ως δωμάτια παιχνιδιού και συσκέψεων. Στο κυκλικό κινέζικο δωματιάκι λάμβαναν χώρα οι μυστικές κρατικές συσκέψεις και διαβουλεύσεις της Μαρίας Θηρεσίας με τον αρχикаγγελάριο της, τον ηγεμόνα Κάουνιτς.

Το Καρουσέλ-δωμάτιο

Χώρος 25
Το Καρουσέλ-δωμάτιο οφείλει το όνομά του στον αριστερό απ’ τους δυο μεγάλους πίνακες. Παρουσιάζει ένα καρουσέλ γυναικών, δηλ. ιππικές επιδείξεις που διοργάνωσε η Μαρία Θηρεσία στην Χειμερινή Σχολή Ιππασίας του ανακτόρου Χόφμπουργκ, για να γιορτάσει την επανάκτηση της Πράγας κατά τον αυστριακό πόλεμο της διαδοχής. Σ’ αυτή τη Χειμερινή Σχολή Ιππασίας -την σημερινή Ισπανική Σχολή Ιππασίας- πραγματοποιούνται και σήμερα οι περίφημες επιδείξεις των αλόγων Λιπιτσάνερ. Στο μέσο του πίνακα η Μαρία Θηρεσία προπορεύεται των κυριών της αυλής έφιππη επίσης σ’ ένα Λιπιτσάνερ. Αριστερά βλέπετε το πορτραίτο του Καρόλου ΣΤ΄, του πατέρα της αυτοκράτειρας. Φέρει μεγαλοπρεπή ισπανικό μανδύα.

Αίθουσα τελετών

Χώρος 26
Στην αίθουσα τελετών λάμβαναν χώρα, την εποχή της Μαρίας Θηρεσίας, μικρές τελετουργικές γιορτές επ’ ευκαιρία βαπτίσεων ή και γάμων. Η σειρά πινάκων που κοσμεί αυτό το χώρο, δείχνει τις γαμήλιες γιορτές επ’ ευκαιρία των γάμων του μεγαλύτερου γιου και διαδόχου της Μαρίας Θηρεσίας Ιωσήφ, με την βουρβονικής καταγωγής πριγκίπισσα Ισαβέλλα της Πάρμας. Σ’ αυτόν τον κύκλο πινάκων έχει ενταχθεί και το πιο γνωστό απ’ όλα τα πορτραίτα της αυτοκράτειρας, που την παρουσιάζει ως «πρώτη κυρία της Ευρώπης» φορώντας ένα πολύτιμο δαντελένιο φόρεμα

με κοπανέλια απ΄τη Βραμάντη. Ο πιο μεγάλος απ΄τους πίνακες αυτούς, αμέσως αριστερά, δείχνει τη γαμήλια πομπή της νύφης Ισαβέλλας με μια συνοδεία από 98 άμαξες, όπου όλοι οι παρευρισκόμενοι καλεσμένοι -το σύνολο της υψηλής αριστοκρατίας της Ευρώπης- διακρίνονται απ΄τα οικόσημά τους στις άμαξες.

Εδώ τελειώνει ο αυτοκρατορικός γύρος (Imperial Tour)

Φθάσατε λοιπόν στον τελευταίο χώρο που επισκέπτεσθε σ΄ αυτό το γύρο. Σας ευχαριστούμε για την επίσκεψη και θα χαρούμε να σας υποδεχτούμε πάλι στις αυτοκρατορικές συλλογές στην Αποθήκη Αυλικών Επίπλων-Μουσείο Επίπλων της Βιέννης και στα αυτοκρατορικά διαμερίσματα με το Μουσείο Σίσου και τη Συλλογή Επιτραπέζιων Σκευών του ανακτόρου Χόφμπουργκ της Βιέννης. Ακριβέστερες πληροφορίες γι΄ αυτά τα μουσεία παίρνετε απ΄ την υπηρεσία πληροφοριών.

Γεια σας

.....

Στη συνέχεια για το μεγάλο γύρο (Grand Tour), παρακαλώ, δείξτε εδώ το εισητήριο.

Στο δεξιό τοίχο παρουσιάζεται το αυλικό γεύμα και δείπνο στους μεγαλοπρεπείς χώρους του ανακτόρου Χόφμπουργκ, στην απέναντι πλευρά ο γάμος στην εκκλησία των Αυγουστίνων, καθώς και μια σερενάτα στην μεγάλη αίθουσα των Ρεντούτεν του Χόφμπουργκ. Οι πίνακες εντυπωσιάζουν προπάντων για την πιστή απόδοση λεπτομερειών στα κτίσματα, στα πρόσωπα και στην ενδυμασία τους μέχρι και στα επιτραπέζια σκεύη. Στον πίνακα στην έξοδο για τον επόμενο χώρο, μπορείτε να ανακαλύψετε μια ιδιαίτερη λεπτομέρεια. Το παιδί που βλέπετε, είναι ο μικρός Μότσαρτ, ο οποίος δεν έλαβε καν μέρος στις γαμήλιες γιορτές, επειδή τη χρονιά των γάμων, το 1760, ήταν μόλις τεσσάρων ετών και ζούσε ακόμη στο Σάλτσμπουργκ. Η ολοκλήρωση της σειράς αυτής των πινάκων διήρκησε μερικά χρόνια. Ο Μότσαρτ αναδείχτηκε στο μεταξύ σ΄ ολόκληρη την Ευρώπη σε ένα διακεκριμένο μουσικό, ο λόγος για τον οποίο διαιωνίσθηκε εκ των υστέρων στον πίνακα αυτό.

Γαλάζιο κινέζικο σαλόνι

Χώρος 28

Το γαλάζιο κινέζικο σαλόνι διακοσμήθηκε στις αρχές του 19ου αιώνα με τις σημερινές, ζωγραφισμένες με το χέρι, ταπεταρίες από ριζόχαρτο. Βρίσκεστε εδώ σ΄ ένα ιστορικά σημαντικό τόπο. Σ΄ αυτό το χώρο έλαβαν χώρα οι διαπραγματεύσεις που οδήγησαν στις 11 Νοεμβρίου 1918 στη δήλωση παραίτησης εκ των εργασιών διακυβέρνησης του τελευταίου αυτοκράτορα Καρόλου Α΄. Την επόμενη μέρα ανακηρύχθηκε η Δημοκρατία της Αυστρίας και έτσι επισφραγίστηκε το τέλος της κυριαρχίας των Αψβούργων, που κράτησε πάνω από 600 χρόνια. Ο Κάρολος όμως δεν ήθελε να παραιτηθεί απ΄ το θρόνο κι αναγκάστηκε τελικά να πάρει με την οικογένειά του το δρόμο της εξορίας. Το έτος 1922 πέθανε μόλις 35ετής στη Μαδέρα. Η γυναίκα του Τσίτα πέθανε το 1989 και κηδεύτηκε, ως τελευταία αυστριακή αυτοκράτειρα, στην αυτοκρατορική κρύπτη.

Vioux-Laque δωμάτιο

Χώρος 29

Το Vioux-Laque (βιε-λακ) δωμάτιο αναμορφώθηκε απ΄ τη Μαρία Θηρεσία μετά τον ξαφνικό θάνατο του αγαπημένου της συζύγου Φραγκίσκου Στεφάνου, ο οποίος πέθανε το 1765, ως χώρος αφιερωμένος στη μνήμη του. Πίνακες με μαύρη λάκα, πλαισιωμένοι με επιχρυσωμένες κορνίζες που προέρχονται απ΄ το Πεκίνο, εντάχθηκαν στην με ξύλο καρυδιάς επένδυση των τοίχων. Η Μαρία Θηρεσία μετά το θάνατο του συζύγου της, δεν έβγαλε ποτέ πια τη φορεσιά της χήρας. Στο προσευχητάρι της αυτοκράτειρας βρέθηκε μετά το θάνατό της ένα χαρτάκι, στο οποίο είχε σημειώσει η ίδια ακριβέστατα τη χρονική διάρκεια του ευτυχισμένου της γάμου, μέχρι και τον αριθμό των ωρών. Παράγγειλε επίσης γι΄ αυτό το χώρο στη μνήμη του, τρεις πίνακες. Στο μέσον βλέπετε τον Φραγκίσκο Στέφανο Α΄ του Πομπέο Μπατόνι. Απ΄ τον ίδιο ζωγράφο προέρχεται και η διπλή προσωπογραφία του Ιωσήφ Β΄ και του αδελφού του Λεοπόλδου, που έγινε το 1769 στη Ρώμη. Στο τραπέζι δεξιά απ΄ τον Ιωσήφ βρίσκεται ένα αντίτυπο του βιβλίου «Το πνεύμα των νόμων (Λ΄ εσπρί ντε λουά)» του Μοντεσκιέ, ενός των σπουδαιότερων έργων του διαφωτισμού. Οι ιδέες του διαφωτισμού διακατείχαν όλες τις προσπάθειες και μεταρρυθμίσεις του νεαρού αυτοκράτορα.

Δωμάτιο του Ναπολέοντα

Χώρος 30

Το δωμάτιο του Ναπολέοντα θυμίζει τον αυτοκράτορα των Γάλλων, ο οποίος διέμεινε εδώ -στο πρώην υπνοδωμάτιο της Μαρίας Θηρεσίας- κατά τη διάρκεια των δύο καταλήψεων της Βιέννης, το 1805 και 1809. Με το γάμο του Ναπολέοντα με τη Μαρία Λουίζα, την κόρη του αυτοκράτορα Φραγκίσκου Β΄ / Α΄, εγγονού της Μαρίας Θηρεσίας το

έτος 1810, έπρεπε να επισφραγιστεί η ειρήνη μεταξύ των δύο ηγετών. Μετά τη πτώση του Ναπολέοντα η Μαρία Λουίζα επέστρεψε προσωρινά με τον γιο της στη βιεννέζικη Αυλή. Στην πορεία του Συνεδρίου της Βιέννης 1814/15 της κατοχυρώθηκε τελικά το Δουκάτο της Πάρμας, όμως υπό τον όρο να αφήσει πίσω στη Βιέννη το γιο της, τον δούκα φον Ράιχσταντ. Ο μικρός «πρίγκιπας Φράντσι», όπως ονομάστηκε στην Αυλή, έπρεπε ως γιος του Ναπολέοντα, κατόπιν υποκίνησης των ευρωπαϊκών δυνάμεων, να μείνει ασήμαντος και να μεγαλώσει στη βιεννέζικη Αυλή απομονωμένος, υπό την προστασία του παππού του. Όπως όλοι οι άρρενες Αψβούργοι έμαθε κι αυτός - σύμφωνα με την οικογενειακή παράδοση – μια αστική τέχνη, κι έτσι παρουσιάζεται σ΄ αυτό τον πίνακα ως μικρός κηπουρός. Ο κορυδαλλός με λοφίο στην κονσόλα ήταν το αγαπημένο του κατοικίδιο ζώο. Ο δούκας πέθανε το 1832 σε ηλικία μόλις 21 ετών από φυματίωση. Η προτομή τον δείχνει στη νεκρική κλίνη.

Στο επόμενο Δωμάτιο της πορσελάνης (Χώρος 31) επιστρέφουμε πάλι στην εποχή της Μαρίας Θηρεσίας, η οποία χρησιμοποιούσε το μικρό αυτό χώρο ως δωμάτιο παιχνιδιού και εργασίας. Τα ζωγραφισμένα κυανόλευκα ξυλόγλυπτα πλαίσια, που μιμούνται πορσελάνη, καλύπτουν όλο το χώρο μέχρι την οροφή. Μέσα σ΄ αυτά έχουν τοποθετηθεί συνολικά 213 ιχνογραφίες με γαλάζια σινική μελάνι, που φιλοτεχνήθηκαν και υπογράφηκαν απ΄ το Φραγκίσκο Στέφανο κι ορισμένα παιδιά του. Ένα από αυτά, η Μαρία Χριστίνα, παρουσιάζεται σε προσωπογραφία σ΄ ένα μενταγιόν. Ήταν ομολογουμένως η αγαπημένη κόρη της αυτοκράτειρας και της επιτράπηκε ως μοναδική περίπτωση να παντρευτεί τον άντρα που αγαπούσε, τον δούκα Άλμπερτ της Σαξωνίας-Τέσσεν.

Δωμάτιο των εκατομμυρίων

Χώρος 32

Βρίσκεστε τώρα σέ έναν απ΄ τους πολυτιμότερους χώρους του παλατιού, στο λεγόμενο «Δωμάτιο των εκατομμυρίων». Οφείλει το όνομά του στην επένδυση των τοίχων με ξύλο από ένα εξαιρετικά σπάνιο είδος τριανταφυλλιάς, στο οποίο έχουν ενταχθεί ινδο-περσικές μικρογραφίες. Οι μικρογραφίες αυτές παρουσιάζουν σκηνές απ΄ τον ιδιωτικό βίο και το βίο της Αυλής των Μογκούλ, ηγεμόνων στην Ινδία του 16ου και 17ου αιώνα. Αυτά κομματιάστηκαν από μέλη της αυτοκρατορικής οικογένειας και συντετέθηκαν υπό μορφή κολλάζ σε νέες εικόνες. Στις δυο πλευρές του χώρου έχουν στερεωθεί κρυστάλλινοι καθρέπτες, οι οποίοι αντικατοπτρίζονται αμοιβαία και δημιουργούν έτσι την ψευδαίσθηση ενός απέραντου χώρου.

Αίθουσα των γκομπλέν

Χώρος 33

Όχι μόνο οι τοίχοι αυτού του χώρου, αλλά και οι πολυθρόνες είναι διακοσμημένες με ταπεταρίες Βρυξελλών του 18ου αιώνα. Οι ταπεταρίες στους τοίχους δείχνουν σκηνές αγοράς και λιμανιού, οι των πολυθρόνων παραστάσεις των 12 μηνών του έτους.

Το επόμενο Γραφείο της αρχιδούκισσας Σοφίας (Χώρος 34) ήταν τμήμα των διαμερισμάτων των γονέων του Φραγκίσκου Ιωσήφ, του αρχιδούκα Φραγκίσκου Καρόλου και της αρχιδούκισσας Σοφίας, τα οποία κατοικούσαν εδώ τον 19ο αιώνα. Η φιλόδοξη μητέρα Σοφία επεδίωξε δραστήρια και επιτυχώς το σκοπό να ανεβάσει στο θρόνο των Αψβούργων το γιο της. Ήταν επίσης η σπουδαιότερή του πολιτική σύμβουλος. Σύγχρονοι της χαρακτηρίζουν την αρχιδούκισσα, ως τον «μοναδικό άντρα στην Αυλή της Βιέννης». Με τη νύφη της, την αυτοκράτειρα Ελισάβετ, της οποίας ήταν επίσης θεία, είχε μια πολύ τεταμένη σχέση και συνέβαλε εν μέρει επίσης, στο να μην αισθάνεται η Σίσου ποτέ ιδιαίτερα καλά στην Αυλή της Βιέννης. Η Ελισάβετ παραπονιόταν συχνά για τον διαρκή έλεγχο και κηδεμονία απ΄ την πεθερά της.

Κόκκινο σαλόνι

Χώρος 35

Τα πορτραίτα σ΄ αυτό το χώρο δείχνουν τους αυτοκράτορες, ξεκινώντας απ΄ το τέλος του 18ου αιώνα. Ο γιος της Μαρίας Θηρεσίας Λεοπόλδος Β΄ που διαδέχτηκε τον Ιωσήφ Β΄. Δίπλα σ΄ αυτόν ο γιος του Φραγκίσκος, ο τελευταίος αυτοκράτορας της Αγίας Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Το έτος 1806 αναγκάστηκε εξαιτίας των ναπολεόντειων πολέμων να διαλύσει την Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία κι ανακηρύξει την Αυτοκρατορία της Αυστρίας. Έτσι έγινε απ΄ τον Φραγκίσκο Β΄, ο πρώτος αυστριακός αυτοκράτορας Φραγκίσκος Α΄ Ακολουθώντας την αψβουργική παράδοση ο Φραγκίσκος Β΄ / Α΄ πάντρεψε την πρώτη του κόρη, Μαρία Λουίζα, με τον Ναπολέοντα, τη δεύτερή του κόρη, Λεοπολδίνα, με τον αυτοκράτορα της Βραζιλίας. Το πορτραίτο της βλέπετε στο καβαλέτο. Τα άλλα πορτραίτα δείχνουν τον αυτοκράτορα Φερδινάνδο και τη σύζυγό του Μαρία Άννα. Ο Φερδινάνδος ήταν ο πιο μεγάλος γιος του αυτοκράτορα Φραγκίσκου και ονομαζόταν απ΄ το λαό χαϊδευτικά «Φερδινάνδος ο αγαθός». Ήταν επιλεκτικός και ανίκανος να κυβερνήσει. Ο πραγματικός κυρίαρχος της

αυστριακής μοναρχίας αυτό τον καιρό ήταν ο αρχικαγκελάριος Μέτερνιχ, ο αποκαλούμενος επίσης ως «ο αμαξάς της Ευρώπης», ο οποίος με πολύ επιδεξιότητα και διπλωματία κατηύθυνε την ευρωπαϊκή πολιτική.

Πλούσιο δωμάτιο

Χώρος 37

Το πλούσιο δωμάτιο ονομάστηκε απ΄ το μοναδικό κρεβάτι επίδειξης της βιεννέζικης Αυλής που διατηρήθηκε. Η κατασκευή του ολοκληρώθηκε την εποχή του γάμου της Μαρίας Θηρεσίας και βρισκόταν αρχικά στο ιδιωτικό διαμέρισμα της Μαρίας Θηρεσίας στο ανάκτορο Χόφμπουργκ της Βιέννης. Στο μεγαλοπρεπές αυτό κρεβάτι από κόκκινο βελούδο με πολύτιμα χρυσο-αργυρό-χρωμα κεντήματα ανήκουν επίσης τα τμήματα της πρώην επένδυσης των τοίχων με κεντημένα αρχιτεκτονικά στοιχεία.

Γραφείο του Φραγκίσκου Καρόλου

Χώρος 38

Αυτός ο χώρος καθώς και το γειτονικό σαλόνι κατοικήθηκε το 19ου αιώνα απ΄ τον αρχιδούκα Φραγκίσκο Κάρολο, τον πατέρα του Φραγκίσκου Ιωσήφ. Οι πίνακες μας φέρνουν ξανά πίσω στην εποχή της Μαρίας Θηρεσίας. Το περίφημο οικογενειακό πορτραίτο του Μάρτιν βαν Μάύτενς παρουσιάζει τον αυτοκράτορα Φραγκίσκο Στέφανο Α΄ και τη Μαρία Θηρεσία, να περιβάλλονται από ένα πλήθος παιδιών. Το αυτοκρατορικό ζεύγος είχε 16 παιδιά (11 θυγατέρες και 5 γιους), εκ των οποίων μόνο 11 ενηλικιώθηκαν. Στον πίνακα δεν απεικονίζονται δύο παιδιά που γεννήθηκαν αργότερα και τρία ήδη πεθαμένα. Ανήκε στα σπουδαιότερα καθήκοντα μιας δυναστικής οικογένειας να φέρει στον κόσμο, όσο το δυνατόν πιο πολλούς διαδόχους θρόνου, για να εξασφαλίσει τη συνέχιση της δυναστείας. Απέναντι απ΄ το οικογενειακό αυτό πορτραίτο βλέπει κανείς τις προσωπογραφίες εκείνων των κυριών που έπαιζαν ένα σημαντικό ρόλο στη ζωή της Μαρίας Θηρεσίας. Αριστερά απ΄ τον καθρέπτη αυτήν της μητέρας της Ελισάβετ Χριστίνας, αριστερά απ΄ αυτήν εκείνη της κόμισσας Φουξ, πρώην παιδαγωγού και μετέπειτα προσώπου άκρας επιστοσύνης της αυτοκράτειρας. Ως έκφραση του ψυχικού δεσμού της, η Μαρία Θηρεσία έδωσε εντολή να κηδευτεί αυτή, ως μοναδική μη Αψβούργισσα, στην Κρύπτη των Καπουτσινών.

Δωμάτιο του κυνηγίου

Χώρος 40

Οι Αψβούργοι ήταν παθιασμένοι κυνηγοί, έτσι και οι γονείς της Μαρίας Θηρεσίας, Κάρολος ΣΤ΄ και η σύζυγός του Ελισάβετ Χριστίνα, που παρουσιάζονται κι οι δυο με στολή κυνηγίου. Ανάμεσα σ΄ αυτούς ο Φραγκίσκος Στέφανος, ο κατοπινός σύζυγος της Μαρίας Θηρεσίας σε παιδική ηλικία. Και ο Φραγκίσκος Ιωσήφ ήταν ξακουστός για το κυνηγετικό του πάθος. Ήδη σε παιδική ηλικία σκότωνε σπουργίτια και περιστέρια στο πάρκο του ανακτόρου Σάιμπρουν. Ένας απ΄ τους πίνακες δείχνει στο φόντο το πρώην, σε ρυθμό μπαρόκ, κυνηγετικό ανάκτορο Σάιμπρουν του αρχιτέκτονα Γιόχαν Μπέρνχαρντ Φίσερ φον Έρλαχ.

Ευχαριστούμε για την επίσκεψή σας και θα χαρούμε να σας υποδεχθούμε στην Αποθήκη Αυλικών Επίπλων-Μουσείο Επίπλων Βιέννης, όπου βρίσκεται η μεγάλη συλλογή αυτοκρατορικών επίπλων διαφόρων τεχνοτροπιών, με κέντρο βάρους εκείνων του στυλ Biedermeier. Εκτός τούτου συνιστούμε την επίσκεψη του ανακτόρου Χόφμπουργκ της Βιέννης με τα αυτοκρατορικά διαμερίσματα, το Μουσείο Σίσου και τη Συλλογή Επιτραπέζιων Σκευών της Αυλής. Ακριβέστερες πληροφορίες λαμβάνετε στην υπηρεσία πληροφοριών.

Κάτοψη του πρώτου ορόφου του κύριου κτηρίου του ανακτόρου

31	30	29	28		27	24	22	23	19	18		17		16	15	14	13
32					26		25	21		20		17	1A				12
33													1A		1		11
34													1B		2		10
35					40										3		9
36					37	38	39								4	5	7
																	6

	1	Δωμάτιο της φρουρά
	1A	Φίσογκρετς-δωμάτιο
	1B	Δωμάτιο του υπασπιστή
	2	Δωμάτιο του μπιλιάρδου
	3	Δωμάτιο του καρυδόξυλου
	4	Γραφείο του Φραγκίσκου Ιωσήφ
	5	Υπνοδωμάτιο του Φραγκίσκου Ιωσήφ
	6	Δωματιάκι της δυτικής ταράτσας
	7	Δωματιάκι της σκάλας
	8	Δωμάτιο καλλωπισμού
	9	Κοινό υπνοδωμάτιο
	10	Σαλόνι της αυτοκράτειρας
	11	Δωμάτιο Μαρίας Αντουανέτας
	12	Παιδικό δωμάτιο
	13	Δωμάτιο προγεύματος
	14	Κίτρινο σαλόνι
	15	Δωμάτιο του μπαλκονιού
	16	Αίθουσα των κατόπτρων
	17	Μεγάλο δωμάτιο Ρόζα
	18	Δεύτερο μικρό δωμάτιο Ρόζα
	19	Πρώτο μικρό δωμάτιο Ρόζα
	20	Δωμάτιο των φανών
	21	Μεγάλη αίθουσα δεξιώσεων
	22	Μικρή αίθουσα δεξιώσεων
	23	Κυκλικό κινέζικο δωματιάκι
	24	Ωσειδές κινέζικο δωματιάκι
	25	Καρουσέλ-δωμάτιο
	26	Αίθουσα τελετών
	27	Δωμάτιο των ίππων
	28	Γαλάζιο κινέζικο σαλόνι
	29	Vioux-Laque-δωμάτιο
	30	Δωμάτιο του Ναπολέοντα
	31	Δωμάτιο της πορσελάνης
	32	Δωμάτιο των εκατομμυρίων
	33	Αίθουσα των γκομπλέν
	34	Γραφείο της αρχιδούκισσας Σοφίας
	35	Κόκκινο σαλόνι
	36	Δωματιάκι της ανατολικής ταράτσας
	37	Πλούσιο δωμάτιο
	38	Γραφείο Φραγκίσκου Καρόλου
	39	Σαλόνι Φραγκίσκου Καρόλου
	40	Δωμάτιο του κυνηγίου

